

آنر ماجدی کاندید جایزه اما همفری!

سازمان آزادی زن به اطلاع میرساند که آنر ماجدی، رئیس سازمان آزادی زن، کاندید دریافت جایزه یادبود اما همفری سالیانه به زنان و سازمان‌هایی اعطاء می‌شود که علیه خشونت به زنان و کودکان فعالیت‌های چشمگیری انجام داده‌اند. این کاندیداتوری تنها یک نمونه کوچک از تأثیرات و اشاعه فعالیت‌های سازمان آزادی زن در دفاع قاطع از حقوق زن و مبارزه بی‌امان علیه هر نوع خشونت به زنان چه در چهارچوب خانواده و چه خشونت دولتی و سازمان‌یافته و ایدئولوژیک و مذهبی است. برای اطلاع بیشتر در مورد این جایزه به سایت زیر رجوع کنید:

<http://www.emmahumphreys.org/>

سازمان آزادی زن
2 اکتبر 2007

تشکر از نیاز قاندى

نیاز قاندى در طول دو سال گذشته یار صمیمی و همکار بدون ادعای ما بود. گاهی شبها بعد از کار روزانه، تا صبح می‌نشست و نشریه را با سلیقه و حوصله صفحه بندی می‌کرد. هرگز توقع کوچکترین تشکری نداشت چرا که این کار را مال خود و برای خود می‌دانست. نیاز به علت گرفتاری‌های خانوادگی در حال حاضر قادر به همکاری با نشریه نیست. جایش بسیار خالی است. امید است با رفع گرفتاری‌ها و با توانی چون همیشه در نشریه یا در جبهه‌های دیگر از صمیمیت‌ها و همکاری‌هایش بهره‌مند شویم.

پروین کابلی و اسماعیل اوجی

زندگی حق است و این حق را نباید به حکم قانون از کسی سلب نمود!

ترجمه سخنرانی پروین کابلی در 10 اکتبر 2007 در تظاهرات شهر گوتنبرگ سوند

امروز 10 اکتبر 2007 بار دیگر بشردوستان و آزادیخواهان در جهان برای حرمت انسان و زندگی انسان اجتماع می‌کنند. ما برای احترام به انسان و بر علیه اعدام اجتماع کرده ایم. اعدام عملی شینع و غیرانسانی است. قتل برنامه ریزی شده دولتها و دیکتاتورها است.

اعدام در کشورهایی انجام می‌گیرد که حق ابتدائی زندگی، انتخابی آزاد نیست. اعدام و سنگسار فقط از بین بردن فیزیکی انسانها نیست، بلکه شرایط را برای سرکوب و از بین بردن حقوق اجتماعی انسانها آمده می‌کند. زنان و کودکان قربانیان فوری چنین جوامعی هستند. ترس از اعدام، مبارزان حقوق بشر و آنهایی که خواهان آزادی بیان، آزادی تشکل و ایجاد احزاب، گروه‌ها و انجمن‌ها هستند را به سکوت وادار می‌کند.

اگر بخواهم در این مورد مثال مناسبی بزنم، ایران جمهوری اسلامی بهترین مثال است. در ایران همه ممکن است شامل احکام اعدام شوند، کودکان، پیران، زنان و مردان، هموسکسوال‌ها، زندانیان سیاسی و عقب افتادگان ذهنی و جسمی، بیماران، همه و همه.

عاطفه رجبی را همه بیاد می‌آوریم. عاطفه فقط 16 سال داشت که در آمل بعد از تجاوز و خشونت در زندان، توسط قاضی و پلیس به دار آویخته شد. عاطفه را هرگز نباید فراموش کرد. کیس عاطفه باید به عنوان یکی از اسناد جنایات جمهوری اسلامی پیگیری شود. کبرا رحمانپور هم یکی دیگر از قربانیان توحشی است که جمهوری اسلامی به نام امنیت اجتماعی سازمان داده است.

جمهوری اسلامی باید به خاطر جنایات خود علیه بشریت محاکمه شود. سران جمهوری اسلامی باید به عنوان عامل این همه جنایت و قساوت محاکمه شوند. باید جنبش علیه اعدام هرچه نیرومندتر با سازمان دادن خود خواهان لغو اعدام در همه جا شود. زندگی حق است و این حق را نباید به حکم قانون از کسی سلب نمود. جامعه انسانی امروز باید قبل از هر چیزی با احترام به انسان و زندگی وی سازمان یابد.

زنده باد انسان، زنده باد حق زندگی

پروین کابلی

نه به حجاب اسلامی، نه به سرکوب زنان!

سخنان خود ضمن اشاره به فلسفه واقعی اعدام اعلام کرد که مردم باید از دولت سوئد خواستار اعتراض به احکام اعدام در رژیم جمهوری اسلامی بشوند.

سپس پروین کابلی دبیر اجرایی سازمان آزادی زن در رابطه با مبارزه با اعدام گف، اعدام فقط قتل برنامه ریزی دولتها نیست. یک حرکت غیرانسانی و وحشیانه است که جامعه را به اطاعت وامی دارد، زنان را بی حقوق می کند، آزادی بیان را می کشد و انسان را وادار به اطاعت از جهل و خرافه می کند. اعدام سمی است که همه جامعه را مسموم می کند.

سخنران بعد توفیق محمدی از سازمان سراسری پناهندگان ایرانی بود که خود بخشی از سازماندهی روز را برعهده گرفت.

سیلمان قاسمیانی نویسنده فعال اجتماعی و سردبیر نشریه اول کودکان در سخنان خود ضمن اشاره به اعدام کودکان زیر 18 سال، اعلام کرد که کودک زیر 18 سال نباید شامل قانون جزا شود.

تعدادی از فعالین سازمان امنستی با پلاکاردها و اطلاعاتی خود در این اجتماع شرکت کردند. اوزبرون از فعالین امنستی ضمن برشمردن نام اعدامیان در ایران به جنایات وسیع

چشم می خورد. در پاسخ به فراخوان سازمان آزادی زن، احزاب و سازمانهای مختلف از جمله حزب سوسیال دمکرات، سازمان اومانیستهای سوئد، امنستی، حزب سنتر، نهاد اول کودکان و کودکان مقدمند سخنرانان و نمایندگانی در آکسیون شرکت کردند.

با آغاز کار میز اطلاعاتی شهلا نوری، پروین یوسفیان و کریم نوری از شورای مرکزی سازمان آزادی زن رهگزان را به سر میز فرا می خواندند و مردم و بویژه جوانان برای امضا و اعتراض به اعدام سر میز صف می بستند. مردمی که کبرا رحمانپور را هنوز فراموش نکرده اند نگرانی خود را از سرنوشت او اعلام می داشتند و جویای حال وی بودند.

ساعت 4 بعدازظهر تجمع اصلی با حضور سخنرانان کار خود را آغاز نمود. کریم نوری که گرداننده جلسه بود ابتدا با سخنان کوتاهی به زبان سوئدی در مورد اهمیت مبارزه علیه اعدام برنامه را آغاز نمود. سخنران دوم یوهانس از حزب سوسیالیستهای عدالتخواه و سومین سخنران خانم گون اولریکسون از امانیستها بود.

چهارمین سخنران برنامه رضا طالبی نماینده حزب سوسیال دمکرات سوئد بود. او در

خیابانی و زنان و مردان محکوم به اعدام مانند کبرا رحمانپور و شهلا جاهد همچنین اعدام کودکان و نوجوانان توجه همگان را بخود جلب می نمود. اطلاعاتی سازمان آزادی زن به زبان فارسی، سوئدی و انگلیسی در مورد 10 اکتبر و همچنین کتابهای آذر ماجدی و نشریه مدوسا روی میز کتاب قرار داشت. در دو طرف میز شعارهای علیه اعدام و علیه آپاتارید جنسی توجه همگان را به خود جلب می نمود. تومارهای امضاء علیه اعدام در دو محل روی میز قرار گرفته بود. در گوشه دیگری میز کتاب حزب اتحاد کمونیسم کارگری و آثار منصور حکمت به زبانهای فارسی و انگلیسی و سوئدی به

گزارش تظاهرات 10 اکتبر روز جهانی اعتراض علیه اعدام!

گوتنبرگ سوئد

روز 10 اکتبر 2007 به دعوت سازمانها و احزاب مختلف ایرانی و سوئدی تظاهرات و اجتماعات مختلفی در شهر گوتنبرگ سوئد برگزار گردید. در این روز به دعوت سازمان آزادی زن میز کتاب و تظاهرات ایستادهای در برنز پارکن مرکز شهر گوتنبرگ برگزار شد.

از ساعت 2 بعداز ظهر میز اطلاعاتی سازمان آزادی زن در مرکز شهر کار خود را آغاز نمود. میز اطلاعاتی سازمان آزادی زن با عکسهای مبارزات مردم ایران و به ویژه زنان، عکسهای اعدامهای

حقایق در باره اعدام در ایران

در مجموع در 129 کشور جهان مجازات اعدام در قانون و عملاً لغو شده است.

ایران تنها کشوری در جهان است که در آن نوجوانانی که هنگام ارتکاب جرم زیر 18 سال داشته اند را اعدام می کنند.

اعدام شدگان (مهر 1385 - شهریور 1386)

حکم اعدام **265 نفر** به اجرا در آمده است.

افزایش نسبت به سال قبل **140 درصد**.

34 نفر زندانی سیاسی اعدام شده اند. **شش برابر سال قبل**.

اعدام در ملاء عام بیش از دو برابر افزایش داشته است که به 100 مورد بالغ می گردد.

یک نفر از محکومین به اعدام در ملاء عام سنگسار شده است. بین 60 تا 70 درصد اعدام شدگان زیر 30 سال سن داشته اند.

منظورین اجرای حکم اعدام (مهر 1385 - شهریور 1386)

218 نفر منتظر اجرای حکم اعدام هستند.

حکم اعدام 39 نفر دیگر - که از سالهای پیش حکم اعدام

دریافت کرده بودند مجدداً به تایید دیوان عالی کشور رسیده است.

نسبت تعداد صدور احکام اعدام در مقایسه با سال قبل **60 درصد** افزایش داشته است.

26 نفر از محکومین زن هستند. **11 نفر** به سنگسار محکوم شده اند. 7 نفر از محکومین به اعدام هنگام ارتکاب جرم زیر

18 سال سن داشته اند.

در ایران تحت حاکمیت فاشیسم اسلامی، مجازات اعدام بطور علنی و گروهی و سازمان یافته برای ایجاد رعب و وحشت در میان مردم به اجرا گذاشته می شود

برای بازدید از گزارش کامل به آدرس زیر مراجعه کنید:

<http://www.komitedefa.org/text/Ga07.pdf>

نه به مجازات اعدام = نه به جمهوری اسلامی!

**اسلام سیاسی و صاحبان
صنعت بهره کشی جنسی
جهانی دست در دست هم
دارند!**

در میان
اینهمه جنگ
اینهمه بمب
اینهمه خون

چه کسی میپرسد،

که مرا هم کشتند؟

از طرفی دیگر

سازمان بین المللی کار اعلام می کند، "تحولات فناوری مانند اینترنت و نیز گسترش گردشگری، آژانسهای اسکورت (همخواه) و رسانه هایی که خدمات جنسی را تبلیغ می کنند، همگی به افزایش تقاضا برای صنعت جنسی افزوده اند." سازمان بین المللی کار تخمین میزند که در بخشهای صنعتی آمریکا و اروپا، یک کارگر جنسی که ناگزیر به تن فروشی شده، به طور میانگین سالیانه ۶۷۲۰۰ دلار برای ارباب خود به دست می آورد. بنا به گزارش سازمان بین المللی کار، یک روسپی در کشورهای در حال گذار سالیانه ۲۳۵۰۰ دلار

دنباله در صفحه ۶

طبق گزارش صدای آمریکا پلیس پاکستان میگوید، مظنونین ستیزه گر اسلامی دو زن را که به روسپی گری متهم کرده بودند، سر بریده اند. پلیس میگوید اجساد بی سر این دو زن امروز در بیست کیلومتری شهرک بانو در شمال غربی کشور پیدا شد. در این یادداشت هشدار داده شده است که روسپی های دیگر نیز همین سرنوشت را پیدا میکنند. ستیزه گران در شمال غربی پاکستان سعی به اجرای قوانین بی چون و چرای اسلامی در آن نواحی دارند.

شعارهای مختلف به زبان سوئدی از بلندگو پخش می شد و مردم را به مبارزه علیه اعدام دعوت می کرد. مردم در دسته های مختلف به میز مراجعه می کردند و پای قعطنامه علیه اعدام را امضا می کردند و یا به سخنرانان گوش می کردند.

تعدادی از شخصیت های سرشناس ایرانی و سوئدی در شهر گوتنبرگ در ایران تجمع شرکت کردند.

10 اکتبر 2007 روزی مهم علیه اعدام به ویژه علیه جنایات بیشمار جمهوری اسلامی است. سازمان آزادی زن تلاش مینماید که مبارزات خود علیه نظام آپارتاید جنسی را گسترش دهد.

زنده باد آزادی، زنده باد برابری

سازمان آزادی زن
10 اکتبر 2007

جمهوری اسلامی برعلیه کودکان، جوانان و همجنسگرایان اشاره نمود و گفت که باید جمهوری اسلامی به خاطر این جنایات محاکمه شود.

بهزاد وثوق از طرف حزب اتحاد کمونیسم کارگری ایران در سخنان خود گفت اعدام جنایت سازمان یافته دولتی است. قتل عمد دولتی است. اعدام یک ابزار طبقات حاکم برای کنترل و به انقیاد در آوردن جامعه و سربریزر نگهداشتن مردم معترض است. کشتن عامدانه و گرفتن حق حیات انسانها، به هر دلیل و بهانه ای، حق هیچ دولت و قدرتی نیست. یک رکن تلاش ما برای برپایی نظامی آزاد، برابر، مرفه و انسانی، مبارزه قاطع برای برچیدن و لغو بساط شنیع مجازات اعدام در جوامع بشری است.

در فاصله سخنرانی ها

نشریه آزادی زن از انتقادات و پیشنهادات شما استقبال می کند.
مطالب، انتقادات و پیشنهادات خود را برای ما ارسال کنید!

خواندن نشریه آزادی زن را به دوستان
خود توصیه کنید!

www.azadizan.com
www.azadizan.net

ستم بر زن موقوف!

حقوق کودک در ایران

از: شراره رضائی

سایت دفاع از حقوق زنان و کودکان

در سال 1373 وقتی ایران به اجرای پیمان نامه حقوق کودک پیوست ما هم مباحثات کردیم که به جرگه مدعیان تمدن و رعایت حقوق کودک پیوستیم و دل خوش که کودکانمان دیگر بعد از این مورد خشم و خشونت و شکنجه و کودک آزاری قرار نمی گیرند، از آنها سوء استفاده و بهره کشی نمیشود و دیگر به جای کار، شادی و بازی خواهند کرد، دیگر کودک ملک شخصی کسی نیست و به امید بهبود شرایط کودکانمان، به سالهای آتی چشم دوختیم. انتظار بیهوده ای که اکنون اگر نگوییم هفته ای یکبار لااقل 2 هفته یکبار خبر از مرگ کودکی، دل هایمان را ریش میکند و سینه هامان از بغض و عمق فاجعه غیر انسانی کودک آزاری و فرزند کشی به درد می آید.

جمعه 23 شهریور پنجه‌ی سیاه و خون آلود خشونت و خشم پدری در بدن کوچک و نحیف ستایش 18 ماهه فرود آمد و لکه ننگ دیگری بر بی قانونی، بی حمایتی بوجود آمد و خط

قرمز بطلانی کشید بر وعده های حمایت و رعایت حقوق کودکان که در پیمان نامه حقوق کودک داده بودیم. چرا که بنا به مصلحت جامعه و قوانین داخلی کشور که اصل ماده حقوق انسانی کودک را به سخره گرفته، عهد شکنی می کنیم.

همین 2 هفته پیش بود که پدری معتاد پسر 4 ساله اش را در برابر نگاه ناباورانه خواهر 8 ساله اش با سیمی حلق آویز کرد، امروز پدری، فاطمه دختر 8 ساله و ستایش دختر 18 ماهه اش را با روسری حلق آویز می کند. 4 ماه پیش مادری، کوبک دختر 6 ساله اش را به مکان نا امنی برد که مورد تجاوز 5 مرد قرار گرفت. هنوز یکسالی نگذشته که امیرحسین پسرک 5 ساله مورد شکنجه و ضرب و شتم ناپدریش قرار گرفت و نیمی از بدنش فلج شد و فردا باز هم تکرار فاجعه ای دیگر.

این فاجعه فرزندکشی روز به روز بیشتر و بیشتر میشود و متأسفانه هیچ وجدان عمومی و واکنش جدی را بر نمی انگیزد و به عنوان یک اتفاق و حادثه ای تکراری، کودکان بی پناه، بازهم قربانی میشوند.

در سال 75، قانون مجازاتی در مورد فرزند کشی تصویب شد

که دادگاه میتواند با شرایط خاص پدری که فرزندش را به قتل میرساند را تا 10 سال زندان محکوم کند. ولی شاهدیم که به تشخیص دادگاه و با استناد به ولایت و مالک شناختن مطلق پدرنسبت به فرزند، دادگاه آنرا از 10 سال به یک یا یک و نیم سال تقلیل میدهد! (این موضوع در کشوری اتفاق می افتد که مجازات عشق ورزیدن سنگسار است.)

خشونت علیه کودکان به بهانه های مختلف جرم به حساب نمی آید: تربیت و تأدیب فرزند، ارزش قائل نشدن برای کودکان به عنوان یک انسان، ولایت پدر بر فرزند و بهانه چهار دیواری و اختیاری. به علت قوانین بسیار ضعیف و ناچیز حمایتی، کودکان دامن در معرض خطر کودک آزاری و قتل قرار می گیرند و از طرف جامعه واکنشی صورت نمی گیرد. نگاهی کوتاه به نشریات نشان میدهد که کودک آزاری از سوی پدر همچنان بیشترین آمار را دارد.

بسیاری از جامعه شناسان و روان شناسان علل مختلفی برای کودک آزاری بیان کرده اند. اعتیاد، فقر، جنبه های تربیتی و جنون آنی را از دلایل عمده آن می دانند.

به نظر میرسد کودک آزاری یا فرزندکشی، تهدیدست از طرف مرد بر همسر برای وادار کردن او به تن دادن به خواسته های خلاف میل درونی اش. از آنجا که مادران از نظر عاطفی و احساس درونی وابستگی و الفت بیشتری نسبت به فرزندانشان دارند، شوهر برای تهدید بیشتر زن، فرزندان را به مرگ تهدید میکند. که این تهدیدات در بیشتر مواقع به واقعیت پیوسته و کودکان ضعیف و بی پناه قربانیان تهدیدات و کتشمش های پر خشونت و نابرابر روابط خانوادگی هستند.

مردان به دلیل آگاهی از سستی قوانین و ناچیز انگاشتن حقوق کودکان از سوی مراجع قانونی، کشتن فرزند را حق پدری خود میدانند و به راحتی و بدون هیچ ترس و نگرانی

دنباله در صفحه ۶

دستگیری فعال جنبش حقوق زن در سنندج محکوم است!

طبق اخباری که به سازمان آزادی زن رسیده، رژیم اسلامی روناک صفار زاده فعال جنبش حقوق زن در سنندج و از حامیان کمپین یک میلیون امضا را دستگیر کرده است. دنباله این واقعه چند تن از فعالین حقوق زن در سنندج فراری شده اند. بعلاوه سه تن از فعالین دانشجویی در سنندج، به اسامی یاسر گلی، شاهر و فرزین مرادی نیز دستگیر شده اند.

دنباله یک هفته پر شور از تحریکات جنبش اعتراضی مردم، جنبش کارگری، دانشجویی و دفاع از حقوق کودک، رژیم اسلامی تلاش برای سرکوب و ارباب را پی گرفته است. باید رژیم اسلامی را عقب نشانند. سازمان آزادی دستگیری این فعالین را شدیداً محکوم میکند و از کلیه افراد و سازمان های آزادیخواه و انسان دوست میخواد که به این دستگیری ها قاطعانه اعتراض کنند.

زندانی سیاسی آزاد باید گردد! ستم بر زن موقوف! زنده باد آزادی زن!

سازمان آزادی زن 22 مهر 1386 - 14 اکتبر 2007

زندانی سیاسی آزاد باید گردد!

حجاب

نوشته: م. رضا
وبگاه دویچه وله

www.dw-world.de/dw/article/0,2144,2739785_00.html

در روز ۱۵ اوت باز دادگاهی در آلمان تشکیل جلسه داد، این بار در ایالت هسن، تا در مورد ممنوعیت حجاب برای خانم‌های کارمند دولت قضاوت کند. دلایل موافقان و مخالفان ممنوعیت حجاب را به اختصار بررسی می‌کنیم.

دنباله از شماره قبل**"موضوع را سیاسی نکنیم"**

گفته می‌شود که، موضوع را سیاسی نکنیم. بار سیاسی حجاب، محصول سه-چهار دهه‌ی اخیر است؛ بهتر است سیاست را کنار بگذاریم، تا بتوانیم موضوعی را، که فرهنگی-اجتماعی است، بهتر بررسی کنیم. اگر چنین نیز شود، باز حجاب در متن معنایی‌ای قرار نمی‌گیرد که با بی‌تفاوتی بتوان گفت این یک امر فردی است. موضوع حجاب به مسئله‌ی زنان و تبعیض در مورد آنان گره خورده است. کسی که از حجاب دفاع می‌کند، نمی‌تواند بگوید این موضوع به مسئله‌ی حقوق زن بی‌ربط است.

آگاهی‌ای که امروز در مورد حقوق بایسته‌ی زنان و تبعیضی که در حق زن روا داشته شده است، وجود دارد، امروز چنان گسترده و رشد یافته است، که برای نگرشی که ذره‌ای هم بوی تبعیض و تحمیل دهد، این شانس وجود ندارد که با بی‌تفاوتی مواجه شود. مسئله‌ی زن در کشورهای اسلامی

مسئله‌ای بارز است. بر آن هیچ حجابی نمی‌توان افکند و از هیچ کس نمی‌توان خواست که با بی‌تفاوتی به آن بنگرد.

تفسیرهای مختلف دینی

در غرب زنان و مردان مسلمان تحصیل کرده‌ای هستند که در بحث حجاب با این موضع وارد شده‌اند که: ما تفسیر خودمان را داریم، مخالف تبعیض هستیم، مخالف مردسالاری هستیم، مخالف بنیادگرایی و تروریسم هستیم، اما در عین حال از حجاب دفاع می‌کنیم. آنان بر این روال به رسانه‌ها انتقاد می‌کنند که چرا شکی عمومی برمی‌انگیزند، علیه مردان ریشو و زنان حجاب‌دار. پاسخ معمولاً این بوده است که: صحبت بر سر تفسیر خوب و بد نیست؛ اما این را می‌دانیم که تفسیری خاص، اثرگذار شده و به اسلام چهره‌ی خاصی داده است. مسلمانی که با این تفسیر مخالف است، باید رو به آن، انتقادهایش را مطرح کند، نه این که به نام تفسیر فردی یا گروهی خودش، خواهان آن باشد که دیگران پندار و رفتار او را معیار بگذارند.

در غرب به مسلمانان مصلح این انتقاد می‌شود که خودتان در برابر بنیادگرایان کوتاه شدند؛ اگر می‌خواهید تصور از شما عوض شود، باید خود پیشقدم شوید، آن هم نه با تعریف و توصیف از خوبی‌های خود، بلکه با انتقاد از بنیادگرایی و دیانت‌حمیلی و تحمیل‌گر.

موضوع انتگراسیون

مخالفان حجاب در آلمان و کشورهای مشابه آن از زاویه‌ی انتگراسیون نیز به موضوع می‌نگرند. انتگراسیون به معنای جذب مهاجران در

جامعه است، به گونه‌ای که آنان بتوانند به مثابه شهروندان تمام‌عیار کار و زندگی کنند. تأکید می‌شود که حجاب مانع انتگراسیون است. آمار و بررسی‌های مختلف اجتماعی این موضوع را ثابت می‌کنند. زنانی که حجاب دارند، عموماً از شانس کمتری برای انتگراسیون برخوردار می‌شوند. استثناهای موجود نه تنها این قاعده را نقض نمی‌کنند، بلکه نشان می‌دهند برای استثنا بودن چه نیروی عظیمی را باید به کار برد، چیزی که از همه‌ی انسانها نمی‌توان انتظار داشت.

عده‌ای از موافقان حجاب هم پا در بحث انتگراسیون گذاشته و استدلال کرده‌اند، اگر حجاب برای کارمندان ممنوع شود، از عده‌ای از زنان، که به حجاب پایبند هستند، شانس انتگراسیون گرفته می‌شود. به آنان این پاسخ را می‌دهند: موضوع بر سر هر کارمندی نیست، بلکه کارمند دولت است. کارمند دولت نبایدست نمادهای دینی را به جلوه درآورد، و از این رو روا نیست با پوششی در محل کار خود حاضر شود که تعصبی دینی را می‌رساند. با ممنوعیت حجاب برای کارمندان دولتی راه کار کردن برای باحجابان بسته نمی‌شود، زیرا آنان می‌توانند شغلی غیردولتی بیابند. شانس آنان ولی همواره کم است. انتگراسیون از دو طرف با مانع مواجه می‌شود: جامعه‌ی لیبرال پذیرای نمادهای نشان‌دهنده‌ی تعصب دینی نیست و کسی که با آن نمادها در سطح جامعه حاضر می‌شود، در عمل می‌گوید که هنجارهای لیبرال را نمی‌پذیرد.

قاعده‌ی عمومی

گفته می‌شود: کسی که خود به حقوق بشر باور ندارد، روا نیست با استفاده از حقوق

عمومی بشر خود را برخوردار از حق کند که در اصل ناحق است. این استدلال را نباید به گونه‌ای به کار برد که کسانی را، به دلیل این یا آن پندار و کردارشان، از شمول حقوق انسانی خارج کند. برای این که این خطر پیش نیاید، موضوع را بایستی تا حد امکان صوری کرد، یعنی چنان عمومی کرد که به محتوای خاصی در زمانه‌ی خاصی اشاره نداشته باشد. به سخن دیگر بایستی به یک قاعده رسید تا شامل همه شود و این برداشت پیش نیاید که در حق کسی، به هر دلیل و با هر انگیزه‌ای، تبعیض روا داشته می‌شود.

قاعده‌ی عمومی در مورد موضوع محیط‌های کاری دولتی این است: همه‌ی نمادهای مذهبی بایستی در این محیطها ممنوع باشند.

گروهی در اروپا به این قاعده اعتراض می‌کنند که نمادهای مسیحی، خشونت را تداعی نمی‌کنند، پس قاعده نباید شامل این نمادها شوند. در مقابل آنان گفته‌اند که نمادی چون عیسی مصلوب نیز خشونت را تصویر می‌کند.

آشکار است که چنین بحثهایی پایان ندارند، چون با تفسیر و برداشت همراه‌اند.

دولت سکولار

حقوق دموکراتیک به قاعده‌ای عمومی نیاز دارد. این موضوع به خوبی در بحثهای حقوقی در مورد ممنوعیت حجاب بارز است. در فرانسه در اوایل قرن بیست قاعده‌ی عمومی ممنوعیت حضور دین در نهادهای دولتی با صراحت تقریر شده است. به این جهت فرانسه به اصطلاح کشوری "لائیک" خوانده می‌شود. آلمان، کشوری با نظام سیاسی

ادامه در صفحه ۶

به سازمان آزادی زن پیوندید!

دنباله حقوق کودک از صفحه ۴

دست به قتل فرزند میزنند. افزایش خشونت علیه کودک و فرزندکشی زنگ خطری برای جامعه است و واکنش جدی تر وجدان های بیدار و دلسوز برای اجرای کامل حقوق انسانی کودک را می طلبد. مصلحت و حفظ حقوق کودکان بر هر حق و مصلحتی اولویت دارد. با

ادامه این غفلت و بی تفاوتی از سوی مراجع قانونی، اجتماع و مسئولین، جز این انتظاری نمی رود که جامعه امروز آبیستن قاتلین، مجرمین و فرزندکشی های دیگری خواهد بود. کودکان ما بهای سنگینی را بابت این غفلت می پردازند و خواهند پرداخت.

آمار رو به رشد خشونت بر کودکان و فرزندکشی نشان از ناکارآمدی و نقص قوانین

موجود دارد. کودکان نیاز به سپری کردن دوران شاد کودکی و زندگی سالم دارند. تک تک ما نسبت به سرنوشت و آینده آنها مسئولیم. دیدن و شنیدن قتل و آزار کودک واکنش اجتماع و تغییر قوانین ناکارآمد و برگماردن ناظرانی برای حمایت از کودکان را طلب میکند.

شراره رضایی

دنباله اسلام سیاسی و صنعت بهره کشی جنسی از صفحه ۳

درآمد دارد و در نتیجه برده داری جنسی ده برابر از سایر کارهای اجباری در این کشورها سودآورتر است. سازمان بین المللی کار اعلام کرده است، "بسیاری از قربانیان بهره کشی جنسی بعد از آن که ابتدا برای انجام فعالیتهای متنوع اقتصادی استخدام شده اند، فریب خورده اند."

نگرفته است چون اینگونه بحثها عبور از خط قرمز مذاهب آسمانی محسوب می شود.

بررسی علمی علل و انگیزه های روی آوری به تن فروشی از اصل به کسب درآمد اشاره دارد و ثابت گشته است که انگیزه های جنسی نقش مهمی در این میان بازی نمی کند و اکثر دختران و زنانی که به تن فروشی روی می آورند روزی مورد تجاوز قرار گرفته اند.

این قربانیان ستم مضاعف بخصوص در جوامع اسلامزده به دلایل شرعی و اخلاقی به قتل می رسند یا به وسیله دولتهای سرکوبگر به اعدام یا سنگسار محکوم می گردند

آیا وقت آن نرسیده که جهت بهبود وضعیت این زنان ستم کش دست مذهب و بطور

اخص دست اسلام و قوانین شریعه را از زندگی مردم کوتاه کرد؟

شهلا نوری

2007-10-07

دنباله حجاب از صفحه قبل

سکولار است، یعنی در آن جدایی عمومی دین و دولت برقرار است، اما لائیسیتیهی مصرحی ندارد. نظام بایستی مورد به مورد از سکولار بودن خود دفاع کند. یک مورد همین موضوع حجاب است. نظام دموکراتیک به لحاظ حقوقی فقط با تکیه بر سرشت سکولار خود می تواند در برابر یک رفتار دینی بایستد، نه از موضعی که با شبهه ی تبعیض علیه یک دین به نفع دین دیگر همراه باشد. بحث اسلام در اروپا، بحثهای مربوط به سکولاریزاسیون نظام سیاسی را احیا کرده است.

م. رضا

مردی که سی سال صورت زنش را ندیده!

مرد جوان: پدر و مادرم اکنون بیش از 50 سال سن دارند و سی سال از ازدواجشان میگذرد. روز گذشته پدر میخواست نقاب را از صورت مادرم که در خواب بود بردارد و پس از 30 سال چهره او را ببیند، اما مادر بیدار شد و با خشم فراوان به خانه پدریش پناه برد.

گفتنی است که در بعضی جوامع مسلمان حتی فرزندان حق ندارند چهره مادر را ببینند.

منبع خبر سایت پیک ایران

www.peykeiran.com

از سایت آزادی زن دیدن کنید!

www.azadizan.com
www.azadizan.net

رئیس سازمان آزادی زن
آذر ماجدی

azarmajedi@yahoo.com

سر دبیر نشریه

پروین کابلی

parvinkaboli@yahoo.se

Tel: +46 707 744 020

دستیار سردبیر

اسماعیل اوچی

esmail_owji@yahoo.com

زنده باد آزادی زن!